

Iztok Jereb
DRSENJE
(delovni naslov)

OSEBE :

MATEJ 27 let

DANAJA 27 let

BOŠTJAN 29 let

NATAKARICA 18 let

1. PRIZOR

Pozno popoldne. Prazna kavarna. Na levo šank. Za šankom NATAKARICA. Vstopi MATEJ in sede k šanku.

MATEJ: Kot da bi prišel v mesto duhov ...

NATAKARICA: Dober dan.

MATEJ: Živjo. Kako pa to, da nimaš nobenega tukaj?

NATAKARICA: Ne vem. Nedelja je. Mogoče bo zvečer še kdo prišel. Kaj boste?

MATEJ: *Boste?*

NATAKARICA: Veste ...

MATEJ: Veš.

NATAKARICA: Veš, tako sem navajena ...

MATEJ: Lepo. Daj mi eno bevando.

MATEJ si ogleduje prostor. Med tem mu NATAKARICA postreže.

MATEJ: Zdi se mi, kot da je tukaj vse drugače ...

NATAKARICA: Ah, meni se zdi tukaj vse isto. Zgleda, da vas ... pardon, te že dolgo ni bilo tukaj.

MATEJ: Ja. Že kar dolgo je ...

Daljši premor.

NATAKARICA: Oprosti, ampak saj si ti tisti pisatelj ... Matej Tratnik?

MATEJ: Matej Tratnik, ja. Pisatelj pa ne vem ...

NATAKARICA: Kaj, saj si napisal knjigo. A potem nisi pisatelj?

MATEJ: Pa že.

NATAKARICA: Meni je pa bila knjiga ful dobra.

MATEJ: Hvala.

Kratek premor.

NATAKARICA: V torek imaš predstavitev knjige, a ne?

MATEJ: Na žalost.

NATAKARICA: Na žalost?

MATEJ: Ah ...

NATAKARICA: Meni se pa zdi res dobra. Samo, po pravici povedano, nekaterih stvari nisem čisto razumela.

MATEJ: Mogoče jo boš morala še enkrat prebrati.

NATAKARICA: Mogoče jo bom pa res.

MATEJ: Daj mi še eno bevando.

NATAKARICA mu postreže.

NATAKARICA: A to kar si napisal ... se ti je res to zgodilo?

MATEJ: Mogoče. Saj ni važno.

NATAKARICA: Ker meni je bilo vseč tisto ... s tisto punco, no ...

MATEJ: Aja? Hvala, kolegica. Boš še ti eno spila?

2. PRIZOR

Večer. MATEJ in NATAKARICA še vedno sama. (MATEJ med pitjem pete bevande.)

NATAKARICA: Daj mi povej – a na koncu *sta* skupaj ali nista?

MATEJ: Mala, ti hočeš, da ti vse razložim?

NATAKARICA: Ne. Ampak ...

MATEJ: Veš, včasih so si ljudje blizu, pa jih je strah, da bi si bili še bolj blizu. Razumeš?

NATAKARICA: Ne vem zakaj bi jih bilo strah biti še bolj blizu?

MATEJ: Ja, zato ... Ker se potem še bolj bojiš.

NATAKARICA: Pa zakaj?

MATEJ: Reciva, mlada kolegica, da boš to razumela, ko boš majčkeno starejša. Okej?

NATAKARICA: No, kakorkoli že. Bom še enkrat prebrala, mogoče bom potem bolj razumela.

Vstopi BOŠTJAN in sede za šank k MATEJU.

BOŠTJAN: Poglej ga! Saj ne morem verjeti ... gospod pisatelj!

MATEJ: Komaj pride pa že serje!

BOŠTJAN in MATEJ se pozdravita.

MATEJ: Kako?

BOŠTJAN: Dobro. Ti?

MATEJ: Dobro.

BOŠTJAN: Tebe pa že nisem videl skoraj dve, tri leta. A se skrivaš?

MATEJ: Skrivam?

BOŠTJAN: Saj te zajebavam. V torek imaš predstavitev knjige, a ne?

MATEJ: Ja.

BOŠTJAN: Sem vedu, da boš zaradi tega prišel.

MATEJ: Drugače pa res ne bi.

BOŠTJAN: Aja, kako pa to?

MATEJ: Pač ... Kaj boš spil?

BOŠTJAN: Kaj se pa pije?

MATEJ: Bevanda.

BOŠTJAN (natakarici): Daj še dve.

NATAKARICA postreže.

BOŠTJAN: In, kako kaj tvoja?

MATEJ: Pa tvoja?

BOŠTJAN: Dobro, zdaj sem postal glavni tehnolog.

MATEJ: Čestitam. Ampak kaj pa Danaja?

BOŠTJAN: Super. Zdaj zgleda, da bo dobila job na gimnaziji. Saj veš, ona se znajde ...

MATEJ: Ja. A bova še eno spila?

BOŠTJAN: Dajva.

3. PRIZOR

Isto prizorišče. Nekoliko kasneje.

BOŠTJAN: Sva dobila knjigo, veš. Hvala.

MATEJ: In, si jo prebral?

BOŠTJAN: Ne. Danaja jo bere.

MATEJ: Aja?

BOŠTJAN: Ja, skoz' jo bere pa zgleda, da je še ni prebrala. Sem ji rekel, če jo lahko tudi jaz pa vedno reče, da ne, ker je ona še ni ... Kaj pa vem!

Zazvoni telefon.

BOŠTJAN (*se oglasi*): Oj. Ja, v kavarni sem. Ja. Nič. Z Matejem. Ja, s kerim Matejem? Z našim Matejem. Ja. Ja, kar pridi, bova tukaj. Okej, čaw! (*Odloži telefon.*) Danaja. Pride sem.

Premor.

MATEJ: Praviš, da je že prebrala ...

BOŠTJAN: Kaj? Aja, ne vem.

NATAKARICA: Jaz jo bom še enkrat.

BOŠTJAN: Ti, tamala si jo tudi že prebrala, al' kaj?

NATAKARICA: Ja.

BOŠTJAN: No, potem pa lahko končno izvem malo več. O čem se pa gre?

NATAKARICA: Gre se o ...

MATEJ: No, saj ni važno.

BOŠTJAN: Kaj si pa tako skromen? Ajde, mala povej, če že ne morem brati doma.

MATEJ: Verjamem, da ti jo bo Danaja rade volje dala za prebrati, ko konča.

NATAKARICA: Že vem, (*Boštjanu*) noče ti razkriti zgodbe, da bo potem bolj zanimivo.

MATEJ: Recimo.

NATAKARICA: Jaz ne vem, ampak meni je zelo všeč kako je tisti Marko zaljubljen v Tanjo, ona se pa ne more otresti Lukata. Pa to študentsko življenje ... Komaj čakam, da grem v Ljubljano.

MATEJ: Lepo.

Vstopi DANAJA.

BOŠTJAN: Oj, miška! Si pa hitra. Evo, ga, našega pisatelja!

DANAJA: Evo ga! (*Kratek premor.*) Daj, piridi, da te objamem.

DANAJA in MATEJ se objameta.

DANAJA: Kako kaj?

MATEJ: Dobro, dobro. Ti?

DANAJA: Prav dobro sem. Ne morem verjeti kako si se spremenil.

BOŠTJAN: Ravno smo se pogovarjali o njegovi knjigi ...

DANAJA: A res? Kaj pa o knjigi?

BOŠTJAN: Da še nisem prišel na vrsto.

DANAJA: Ah, daj. Veš, da jo dobiš takoj, ko jo preberem.

NATAKARICA: Zakaj je pa ne greste kar v knjižnico iskati?

BOŠTJAN: Zgleda, da bo res treba iti v knjižnico po njo.

DANAJA: Joj, Boštjan, pa saj veš, da sploh nisi včlanjen ...

BOŠTJAN: Ja, no.

DANAJA: Vidim, da sta že v formi. Kaj pa pijeta?

MATEJ: Jaz sem že dovolj spil. Bom kar šel ...

BOŠTJAN: Kam boš šel? Komaj si prišel pa boš že šel?

MATEJ: Ja. Ne počutim se dobro.

BOŠTJAN: Ne seri, boš pa ja še nekaj spil!

DANAJA (*Mateju*): Daj, no ...

BOŠTJAN: Kaj boš pa ti, miška? Ah, bosta že. Grem scat.

BOŠTJAN odide. Tišina.

DANAJA: Prav vesela sem, da te vidim.

MATEJ: Enako.

Premor.

MATEJ: Si že prebrala knjigo?

DANAJA (*natakarici*): A lahko dobim en kozarec refoška?

MATEJ: Še meni eno bevando, prosim.

NATAKARICA postreže.

MATEJ: In kako vama gre z Boštjanom?

DANAJA: Kar vredu.

MATEJ: Kako to misliš *kar vredu*?

BOŠTJAN se vrne.

BOŠTJAN: Vidim, da sta že naročila. (*Natakarici*) Daj še meni eno!

NATAKARICA postreže.

BOŠTJAN: A se ne bi vsedli za mizo?

BOŠTJAN, DANAJA in MATEJ sedejo za mizo.

BOŠTJAN: Kaj sta se pa pogovarjala?

DANAJA: Nič.

BOŠTJAN: Kako nič?

MATEJ: Pogovarjala sva se kako fino je, da se vidimo.

BOŠTJAN: Aja?

MATEJ: Ja. Pa kako gre vama.

BOŠTJAN (*Danaji*): In kako nama gre?

MATEJ: Pravi, da vama gre kar vredu.

BOŠTJAN: Kar vredu? (*Danaji*) Kako to misliš *kar* vredu?

DANAJA: Da nama gre vredu. Še kar ... Pač, tako se reče.

BOŠTJAN: Kaj *tako se reče*? Reče se tako kot se misli. Kaj si hotela reči?

DANAJA: Daj, no, Boštjan.

BOŠTJAN: Kaj?

MATEJ: Pa, daj, Bošti, no ...

BOŠTJAN: Njo sprašujem!

MATEJ: Meni se pa to zdi bolj zasliševanje kot spraševanje ...

DANAJA: Joj ... Hotela sem reči, da nama gre super. Okej? Okej?

BOŠTJAN: Ja, okej. Kaj pa potem serješ, Matejček, a?

MATEJ: Kaj serjem?

Kratka tišina.

MATEJ: A bomo še kaj spili?

DANAJA: Ja, dajmo.

BOŠTJAN: Poglej ti njega, prej se mu je pa mudilo pa slabo se je počutil.

MATEJ: Ajde, ne teži. Kaj bomo?

DANAJA: Dajmo še eno rundo.

BOŠTJAN (*Natakarici*): Tamala, daj še enkrat isto!

NATAKARICA: Takoj bom.

BOŠTJAN: Prej ste me čisto zrajcali s to tvojo knjigico. A lahko zdaj izvem za kaj se gre? A?

NATAKARICA prinese naročeno.

BOŠTJAN: Pa kaj je z vami? No, a mi bo že kdo povedal za kaj se gre?

NATAKARICA: A lahko jaz povem?

MATEJ: Pa daj no, tamala!

BOŠTJAN: Ne vem zakaj je zdaj to cela skrivnost. Daj, tamala, povej za en vredu tringelt.

NATAKARICA: No ... Zgodba se dogaja v študentskem stanovanju, kjer skupaj živijo Tanja, Luka in Marko. Luka in Tanja sta par in imata skupaj sobo, Marko pa je njun prijatelj. No, in Marko je zaljubljen v Tanjo in ona to ve, ampak on ji tega ne more povedati. No, potem, ko že

toliko časa živijo skupaj, Luka že konča faks in ga doma čaka služba in hoče, da bi šla ona z njim nazaj domov, kjer bi skupaj živela. Mislim pa, da je Tanja tudi zaljubljena v Markota ... no, in potem Marko pove Lukatu kaj čuti do Tanje in potem se Lukatu zmeša in potem Tanja in Marko gresta skupaj ... Pač, pobegneta. No, in tako se knjiga konča.

Kratka tišina.

BOŠTJAN: Bravo mala, bravo! Prav vse si mi povedala. (*NATAKARICI dá nekaj drobiža.*)
Ná!

NATAKARICA: Hvala.

NATAKARICA odide. BOŠTJAN spije svojo pijačo na dušek.

BOŠTJAN: Matejček, zanimive stvari pišeš ti, ni kaj.

MATEJ: Kakšne stvari pišem?

BOŠTJAN: Ne me imet za neumnega! (*Danaji.*) In zakaj ti to bereš kot utrgana? To je kao o nas treh?

DANAJA: Pa kaj je s tabo, Boštjan?

BOŠTJAN: Kaj je z mano? Kaj? Verjetno se mi že vsi smejiijo, ko ta piše svoje fantazije.

MATEJ: Kakšne fantazije?

BOŠTJAN: A to niso fantazije?

MATEJ: Ne. To je samo knjiga. Kar nekaj v tri krasne.

BOŠTJAN: Kaj gobezdaš? Hočem, da mi razložiš kaj se greš!

MATEJ: Nič.

BOŠTJAN (*Danaji*): Ti si pa cel čas tiho, čeprav veš za vse njegove pizdarije. (*Natakarici.*)
Tamala, prinesi flašo vodke!

DANAJA: Boštjan! Glej ga!

NATAKARICA prinese steklenico vodke.

DANAJA (*natakarici*): Daj prosim, nesi to stran.

BOŠTJAN: Tukaj jo pusti!

NATAKARICA: Kaj naj zdaj naredim? Jo odnesem ali pustim?

BOŠTJAN: Tukaj jo pusti!

NATAKARICA odide.

DANAJA: Boštjan!

MATEJ: Pust mu, naj spije!

BOŠTJAN: Končno govoriš kar res misliš, tako da te lahko tudi *ta neumni* razumemo!

BOŠTJAN odpre steklenico.

DANAJA (*Mateju*): A ti mu pa ne boš nič rekel?

MATEJ: Zakaj bi mu pa?

DANAJA (*Boštjanu*): Okej, zdaj smo pa tam – spet se smiliš samemu sebi. Boštjan, nehaj s temi pizdarijami.

BOŠTJAN pije.

DANAJA: Kar daj, pokaži, da si luzer!

MATEJ vstane in BOŠTJANU vzame napol prazno steklenico vodke.

BOŠTJAN: A hočeš bit glavni, a? Pišeš pizdarije o moji ženski!

BOŠTJAN vstane in se postavi pred MATEJA.

NATAKARICA: Nehajte! Pojdite ven! Tako ali tako zapiram.

MATEJ: Saj je vse v redu. Bošti, gremo!

BOŠTJAN: Jaz ne grem nikamor!

NATAKARICA: Slišali ste, zapiram.

MATEJ: Si slišal? Zapira.

BOŠTJAN: Daj mi že to flašo. Takoj!

MATEJ: Ne.

BOŠTJAN: Daj!

DANAJA: Boštjan, obnašaj se! Gremo!

DANAJA prime BOŠTJANA pod roko in ga pelje ven.

MATEJ (*natakarici*): Oprosti za vse to ... Še račun mi daj.

4. PRIZOR

Nekoliko kasneje. Vsi stojijo pred vhodom kavarne. NATAKARICA zaklepa.

NATAKARICA: No, fajn se imejte. (*Mateju.*) Vesela sem, da sem te spoznala.

MATEJ: Enako.

NATAKARICA: Adijo, se vidimo v torek.

MATEJ: Ja. Lahko noč.

DANAJA: Lahko noč.

BOŠTJAN: Ajde, tamala!

NATAKARICA odide.

BOŠTJAN: Pizda sem zjeban.

BOŠTJAN se vsede na tla.

BOŠTJAN (*Mateju*): Daj mi en čik, no.

MATEJ vzame škatlico cigaret, dá vsakemu enega, nato še vsakemu prižge. BOŠTJAN se s hrbtom nasloni na steno.

BOŠTJAN: Miška, greva domov, no ...

DANAJA: Ja, saj greva.

BOŠTJAN zaspi.

DANAJA: No, zdaj pa še to!

MATEJ: Ah, pusti ga.

DANAJA: Kdo ga bo pa domov nesel? Šit!

Dolga tišina.

MATEJ: Danaja.

DANAJA: Ja?

MATEJ: Hvala za vse.

DANAJA: Za kaj?

MATEJ: Da sem kar sem.

Tišina.

MATEJ: Upam, da te nisem užalil.

DANAJA: Ne, sploh ne.

MATEJ: Oprosti, ampak to sem moral napisati. Moral sem to dati ven. Zdaj je, kar je.

DANAJA: Ja, zdaj je, kar je.

Tišina.

MATEJ: Nesiva ga domov.

MATEJ in DANAJA odneseta BOŠTJANA.
